

סח טוב עשית עם עבדך והזאתה כדברך: סו טוב טעם ודעת למדני כי
 במצותך האמנתי: סז טרם אענה אני שנג ועתה אמרתך שמרתי: סח טוב
 אתה ומטיב למדני חקוד: סט מפלו עלי שקר ודים אני בכל לב אצר פקודיך:
 ע טפש בחלב לבם אני תורתך שעשעתי: עא טוב לי כי ענית למען אלמד
 חקוד: עב טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

== שׁימוּשׁ תהלים ==

לחשישת כוליא שמאלית וימנית

טוב עשיתי (קיט-ט, סה): [שימוש תהלים לפרק קיט-ט] לחשישת כוליא שמאלית והימנית אמור
 עליו ז"פ.

== זוהר תהלים ==

תפדה ושביה בצדקה. ובוא וראה מה בין
 אותן המתיגעים בתורה לנביאי האמת,
 אלו המתיגעים בתורה חשובים מהנביאים
 בכל זמן, מה הטעם, לפי שלומדי התורה
 עומדים במדרגה עליונה יותר מנביאים,
 אלו המתיגעים בתורה עומדים למעלה
 בהמקום שנקרא תורה קמיט שהוא היסוד
 של כל האמונה, והנביאים עומדים למטה
 בהמקום שנקרא נצח והוד, וע"כ אלו
 המתיגעים בתורה חשובים מהנביאים
 ועליונים מהם יותר, שאלה עומדים
 למעלה ואלו עומדים למטה, ואותן
 שאומרים דברים ברוח הקודש עומדים
 למטה מכלם, וע"כ זכאים הם המתיגעים
 בתורה שהם במדרגה עליונה יותר על
 כלם, מי שעמלו בתורה אינו צריך לא
 לקרבנות ולא לעולות, שהרי התורה טובה
 מהכל והיא הקשר של כל האמונה, וע"כ
 כתוב (משלי ג) דרכיה דרכי נעם וכל
 נתיבותיה שלום, וכתוב שלום רב לאוהבי

מי שעמלו בתורה אינו צריך לא לקרבנות
 ולא לעולות שהרי התורה טובה מהכל
 והיא הקשר של כל האמונה
טוב לי תורת פיך וגו' (קיט, עב): [זוהר ח"ג
 (דף 17) זוהר תורה] טוב לי תורת פיך
 מאלפי זהב וכסף. פתח רבי אלעזר ואמר
 (ישעי' נא) ואשים דברי בפוך ובצל ידי
 כסיתוך לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר
 לציון עמי אתה, למדנו כל מי שמתגעע
 בדברי תורה ושפתותיו מרחשות תורה,
 הקב"ה מחפה עליו והשכינה תפרוס עליו
 כנפיה, זש"כ ואשים דברי בפוך ובצל ידי
 כסיתוך, ולא עוד אלא שהוא מקיים
 העולם, והקב"ה משמח עמו כאילו ביום
 הזה נטע שמים ויסד הארץ, זש"כ לנטוע
 שמים וליסוד ארץ, ולאמר לציון עמי
 אתה מכאן למדנו שישראל נקראים בשם
 של ציון, שכתוב ולאמר לציון עמי אתה,
 ויש לראות שכנס"ת ישראל נקראת בשם
 של ציון, שכתוב (שם א) ציון במשפט